

зокрема, загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до якого згідно із пп. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 Кодексу включаються доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту).

При цьому під час нарахування доходів у формі заробітної плати база оподаткування визначається як нарахована заробітна плата, зменшена на суму єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових внесків до накопичувального фонду, а у випадках, передбачених законом, - обов'язкових страхових внесків до недержавного пенсійного фонду, які відповідно до закону сплачуються за рахунок заробітної плати працівника, а також на суму податкової соціальної пільги за її наявності (п. 164.6 ст. 164 Кодексу).

Податковий агент, визначення, якого наведено у пп. 14.1.180 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, що нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставки податку 15(20) відс., визначені п. 167.1 ст. 167 Кодексу (пп. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу).

Крім того, доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту), є об'єктом оподаткування військовим збором відповідно до ст. 163 Кодексу (пп. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Ставка збору - 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного пп. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (пп. 1.3 п. 16

¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу (пп. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Також відповідно до п. 1 частини першої ст. 7 Закону України від 08 липня 2010 року N 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне

страхування" (далі - Закон N 2464) базою нарахування єдиного внеску для роботодавців та найманих працівників є, зокрема, сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України від 24 березня 1995 року N 108/95-ВР "Про оплату праці".

При цьому частиною другою ст. 7 Закону N 2464 передбачено, що для осіб, яким згідно з рішенням суду нараховано середню заробітну плату за вимушений прогул, єдиний внесок нараховується на суму, що визначається шляхом ділення заробітної плати (доходу) на кількість місяців, за які вона нарахована.

Враховуючи викладене, юридична особа (боржник) під час нарахування доходу у вигляді середньої заробітної плати на підставі рішення суду за час вимушеного прогулу має виконати функції податкового агента щодо нарахування, утримання та сплати податку на доходи фізичних осіб і військового збору з такого доходу. При цьому зазначений дохід є базою нарахування та утримання єдиного внеску.

Крім того, звіт про суми нарахованої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення, допомоги, компенсації) застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску подається роботодавцем (юридичною особою - боржником) на підставі п. 4 частини другої ст. 6 Закону N 2464.

Одночасно зауважуємо, що положення Закону України від 22 жовтня 1993 року N 3551-XII "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (далі - Закон N 3551) визначають правовий статус ветеранів війни, сприяють створенню належних умов для їх життєзабезпечення, формуванню в суспільстві шанобливого ставлення до ветеранів.

Пунктом 18 частини першої ст. 12 Закону N 3551 встановлено, що учасникам бойових дій надається пільга зі сплати податків, зборів, мита та інших платежів відповідно до податкового та митного законодавства.

Отже, надання пільг зі сплати податків, зборів та інших платежів платникам податків, на

Разом з тим відповідно до пп. "е" пп. 169.1.3 п. 169.1 ст. 169 Кодексу платник податку, який є учасником бойових дій на території інших країн у період після Другої світової війни, на якого поширюється дія Закону N 3551, має право на податкову соціальну пільгу у розмірі, що дорівнює 150 відс. суми пільги, визначеної пп. 169.1.1 п. 169.1 ст. 169 Кодексу (у 2015 році - 913,50 гривень).

Податкова соціальна пільга застосовується до доходу, нарахованого на користь платника податку протягом звітного податкового місяця як заробітна плата (інші прирівняні до неї згідно із законодавством виплати, компенсації та винагороди), якщо його розмір не перевищує суми, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень (у 2015 році - 1710 грн.) (пп. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 Кодексу).

При цьому податкова соціальна пільга починає застосовуватися до нарахованих доходів у вигляді заробітної плати з дня отримання роботодавцем заяви платника податку про застосування пільги та документів, що підтверджують таке право (пп. 169.2.2 п. 169.2 ст. 169 Кодексу).

Постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 року N 1227 затверджено Порядок подання документів для застосування податкової соціальної пільги.

Щодо права платника податку на податкову знижку.

Відповідно до пп. 166.1.1 п. 166.1 ст. 166 Кодексу за наслідками звітного податкового року платник податку має право на податкову знижку.

Перелік витрат, дозволених для включення до податкової знижки, наведено у п. 163.3 ст. 163 Кодексу, згідно з пп. 166.3.4 якого платник податку має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 Кодексу, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплаченої платником податку, зокрема,

на користь закладів охорони здоров'я для компенсації вартості платних послуг з лікування такого платника податку, у тому числі для придбання ліків (донорських компонентів, протезно-ортопедичних пристосувань, виробів медичного призначення для індивідуального користування інвалідів), крім:

придбання ліків, медичних засобів та пристосувань, оплати вартості медичних послуг, які не включено до переліку життєво необхідних, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 року N 333 "Деякі питання державного регулювання цін на лікарські засоби і вироби медичного призначення" затверджено Національний перелік основних лікарських засобів і виробів медичного призначення.

Водночас розділом XIX Прикінцевих положень Кодексу визначено, що пп. 166.3.4 п. 166.3 ст. 166 Кодексу набирає чинності з 1 січня року, наступного за роком, у якому набере чинності закон про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування.

Таким чином, оскільки у 2015 році не діяли положення пп. 166.3.4 п. 166.3 ст. 166 Кодексу у зв'язку з ненабранням чинності законом про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування, то витрати, понесені Вами у 2015 році, на придбання ліків не включаються до податкової знижки.

З повагою,

Голова

Р. М. Насіров

[Профи Винс](#)